

Χαιρετισμός του Προέδρου της ΟΛΜΕ Θέμη Κοτσιφάκη

στο Συνέδριο του ΠΕΣΕΑ

Αγαπητοί /-ές συνάδελφοι,

Θα ήθελα να επισημάνω από την αρχή πως είναι σημαντική στιγμή για τον Πρόεδρο της ΟΛΜΕ να απευθύνει χαιρετισμό σε ένα συνέδριο για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση. Ευχαριστούμε, λοιπόν, το Δ.Σ. της ΠΕΣΕΑ για την πρόσκληση να απευθύνουμε χαιρετισμό στο 7^ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Ειδικής Αγωγής.

Είναι γεγονός, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η κοινωνία, η πολιτεία, η εφαρμοζόμενη πολιτική της κυβέρνησης κρίνεται σε σημαντικό βαθμό από τη στάση της στις πιο ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες. Εκεί κρίνονται οι αξίες της κοινωνίας και οι προτεραιότητες της πολιτικής.

Η τραγική κατάσταση της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας είναι αποτέλεσμα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής που ασκείται και των μνημονίων που έχουν υπογράψει η κυβέρνηση με την τρόικα (ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ). Τα συνεχή, βάρβαρα μέτρα τα οποία μας επιβάλλονται έχουν εξαθλιώσει όλους τους εργαζόμενους, έχουν αυξήσει την ανεργία και διαλύουν την κοινωνική συνοχή. Με τα μέτρα αυτά αυξάνεται αντί να μειώνεται το χρέος της χώρας μας.

Θυμίζω τις σημαντικότερες επιπτώσεις αυτής της πολιτικής στη δημόσια εκπαίδευση:

- Μείωση των δημόσιων δαπανών για την παιδεία κατά 35,5% (2009 - 2014) και κατά 47% μέχρι το 2016. Ο δημόσιες δαπάνες για την παιδεία είναι στο 2,51% του ΑΕΠ το 2013 και θα φτάσουν στο 2,15% το 2016.
- Κλείσιμο σχολείων και κατάργηση των εκπαιδευτικών υποστηρικτικών δομών (σχολικές βιβλιοθήκες, ενισχυτική διδασκαλία, κατάργηση συμβουλευτικών σταθμών, δομών ΣΕΠ κλπ).
- 30.000 λιγότεροι εκπαιδευτικοί στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που σημαίνει μείωση κατά 30% του συνόλου των εκπαιδευτικών της δημόσιας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τον Ιούνη του 2010.
- Απολύθηκαν 10.000 αναπληρωτές στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- Τέθηκαν σε 8μηνη διαθεσιμότητα και με τον κίνδυνο της απόλυσης 1.992 εκπαιδευτικοί της επαγγελματικής εκπαίδευσης και 395 σε υποχρεωτική μετάταξη σε διοικητικές θέσεις, με αποτέλεσμα την κατάργηση τριών σημαντικών τομέων στα δημόσια επαγγελματικά λύκεια και στις επαγγελματικές σχολές (υγείας-πρόνοιας, εφαρμοσμένων τεχνών, αισθητικής-κομμωτικής). Αυτό είχε ως αποτέλεσμα 10.000 μαθητές να μη βρίσκουν την ειδικότητα που είχαν επιλέξει στα σχολεία. Ταυτόχρονα, οι περίπου 10.000 μαθητές αυτών των ειδικοτήτων, που συνεχίζουν στην τελευταία τάξη για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στην ειδικότητά τους, στην πλειοψηφία τους δεν κάνουν μαθήματα μέχρι σήμερα γιατί οι καθηγητές τους έχουν τεθεί σε διαθεσιμότητα.

- Υποχρεωτική μετάταξη 5.000 εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και σε διοικητικές θέσεις
- Μείωση των ετήσιων αποδοχών των εκπαιδευτικών από 22% έως και 45% με βάση τα έτη υπηρεσίας. Μείωση των συντάξεων και του εφάπαξ.
- Αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών κατά 2 ώρες με αποτέλεσμα χιλιάδες εκπαιδευτικοί να χαρακτηρίζονται υπεράριθμοι στην περιοχή στην οποία εργάζονται.
- Αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα από 25 στους 30. Υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών σε άλλα σχολεία για να μη δημιουργούνται μικρότερα τμήματα.
- Καθιέρωση ενός νέου συστήματος αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που θα βασίζεται μεταξύ άλλων και στις επιδόσεις των μαθητών σε εθνικής κλίμακας εξετάσεις και θα επηρεάζει τη μισθολογική και τη βαθμολογική εξέλιξη, θα οδηγήσει στη χειραγώγηση αλλά ακόμα και σε απολύσεις εκπαιδευτικών.
- Ψήφιση ενός νέου, πιο αυταρχικού πλέγματος νόμων (νέο πειθαρχικό, ηλεκτρονικό παρουσιολόγιο, αξιολόγηση κ.λπ.) που μαζί με τις διαθεσιμότητες, τις απολύσεις και τις υποχρεωτικές μετακινήσεις δημιουργούν ένα κλίμα φόβου και ανασφάλειας διαλύοντας συγχρόνως και κάθε συλλογικότητα στο σχολείο.
- Ψήφιση ενός νέου νόμου (4186/13) για την εκπαίδευση χωρίς κανένα διάλογο, που εγκαθιστά ένα σκληρό εξεταστικό σύστημα σε όλες τις τάξεις τόσο στο γενικό όσο και το επαγγελματικό λύκειο, με αποτέλεσμα, σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας, την αύξηση της μαθητικής διαρροής και των φροντιστηρίων. Ένας μεγάλος αριθμός ανήλικων μαθητών θα αναγκαστεί να αποφασίσει πρόωρα αναζητώντας μια φτηνή κατάρτιση μετά το Γυμνάσιο, η οποία χαρακτηρίζεται από ένα περιορισμένο αριθμό γνωστικών αντικειμένων και μια περιορισμένη επαγγελματική εξέλιξη. Ως συνέπεια, παραχωρείται ένα τμήμα της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στους ιδιώτες και εισάγεται η μαθητεία ακόμα και σε ανήλικους μαθητές.

Ας σημειωθεί ότι όλα αυτά συμβαίνουν όταν είναι ευρέως γνωστό ότι η παιδεία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε κάθε σχεδιασμό που αποσκοπεί στην υπέρβαση της κρίσης και όταν διεθνείς φορείς και οργανώσεις, όπως ο ΟΗΕ, συνιστούν την εξαίρεσή της από τα μέτρα περικοπών που συνήθως εφαρμόζονται σε ανάλογες περιπτώσεις.

Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση πλήττεται επίσης βαριά από τη μνημονιακή πολιτική. Τα χιλιάδες κενά που υπάρχουν ακόμα και τώρα τόσο στους εκπαιδευτικούς όσο και στο ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και το ΕΒΠ κάνουν τα σχολεία και τις δομές της Ειδικής Αγωγής να υπολειτουργούν ή ακόμα και να μη λειτουργούν καθόλου. Οι προσλήψεις ΕΕΠ μέσω ΕΣΠΑ με τα προγράμματα του ΟΑΕΔ για απόκτηση εργασιακής εμπειρίας δεν μπορούν να υποκαταστήσουν σε καμιά περίπτωση την αναγκαιότητα μόνιμων διορισμών.

Οι εκπαιδευτικές υποστηρικτικές διαδικασίες κατά την προσχολική, πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια εκπαίδευση μέσα από τα Τμήματα Ένταξης, τις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, τα Εργαστήρια Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, την Παράλληλη Στήριξη, την Κατ' Οίκον Διδασκαλία, τους φορείς Διάγνωσης και Υποστήριξης, τα κατάλληλα διαμορφωμένα αναλυτικά προγράμματα, το κατάλληλο διδακτικό-υποστηρικτικό και εποπτικό υλικό καθώς και το ειδικά εκπαιδευμένο και επιμορφωμένο εκπαιδευτικό και άλλο επιστημονικό προσωπικό, αποτελούν στοιχειώδεις προϋποθέσεις για τη συστηματική οργάνωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Αυτό που απαιτείται είναι η συγκρότηση ενός δημοκρατικού, επιστημονικά και παιδαγωγικά άρτιου σχεδίου εκπαιδευτικής πολιτικής, που θα είναι προσανατολισμένο στην καταπολέμηση της σχολικής διαρροής όλων των μαθητών με έμφαση στα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή / και αναπηρίες και, κατ' επέκταση, στην άρση του κοινωνικού αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία.

Η πολιτική του Υπουργείου Παιδείας, των κυβερνήσεων γενικότερα, που διαλύει τις κοινωνικές δομές, την παιδεία, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια και την ασφάλιση, είναι μια συνολικά βάρβαρη, αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική, που πρέπει να ανατραπεί με τους δικούς μας αγώνες. Αγώνες που οφείλουμε να δώσουμε μαζί με όλους τους άλλους εργαζόμενους στη χώρα μας.

Θα κλείσω, αγαπητές και αγαπητοί συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με τη ρήση του πρόσφατα αποθανόντος Νέλσονα Μαντέλα: «Η παιδεία είναι το πιο ισχυρό όπλο για να αλλάξει ο κόσμος». Κι εμείς αγωνιζόμαστε πράγματι να τον αλλάξουμε και θα τον αλλάξουμε με τους αγώνες μας. Να 'στε σίγουροι γι' αυτό.